

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงวิธีการค้นหาข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำที่ เรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้ดำเนินการในปัจจุบัน ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำของเรือนจำ/ทัณฑสถาน เพื่อทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ทั่วประเทศ ให้มีมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานกลางของระบบฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมของกรมราชทัณฑ์ต่อแผนพัฒนาฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำของกระทรวงยุติธรรมต่อไป

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มหัวหน้าฝ่าย หรือ หัวหน้างานทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง และกลุ่มหัวหน้าฝ่าย หรือ หัวหน้างานจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ก ลุ่ม ม ตั ว อ ย่ า ง ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ทั่วประเทศ โดยกระจายกลุ่มตัวอย่างตามโครงสร้างการบริหารงานด้านการทะเบียนประวัติผู้ต้องขังและการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังของแต่ละเรือนจำ/ทัณฑสถาน รวมทั้งสิ้น 34 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1. กลุ่มหัวหน้าฝ่าย หรือ หัวหน้างานทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง

1.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี อยู่ในตำแหน่งนักทัณฑวิทยา ดำรงตำแหน่งในระดับ 5 – 6 โดยส่วนใหญ่กำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านทะเบียนประวัติผู้ต้องขังเป็นระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป และลักษณะงานด้าน ก า ร ทะ เ บี ย น ป ร ะ วั ตี ผู้ ตี อ ง ขั ง ที่เจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ จะต้องปฏิบัติ คือ การคำนวณหาวันพ้นโทษและการปล่อยตัวผู้ต้องขังพ้นโทษ รองลงมาคือ การจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังลงใน รท.101 การจัดทำทะเบียนบัญชีและ รท. การรับและตรวจสอบหมายศาลก่อนรับตัวผู้ต้องขังเข้าใหม่ การรับหมายศาลเพื่อเบิกตัวผู้ต้องขัง ไป ป ดั า เ นื น ก า ร ตามที่ศาลนัดหมาย การถ่ายภาพและพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขัง การสอบประวัติผู้ต้องขังเข้าใหม่ และบันทึกข้อมูลลงในแบบทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง (รท.101) การรายงานกรมราชทัณฑ์เกี่ยวกับ สถิติผู้ต้องขังราชทัณฑ์ทั่วประเทศ ตามแบบ รท.102 ก. และ รท.103 (6 แบบ) การตรวจสอบ

ลายนิ้วมือผู้ต้องขังระหว่างไป – กลับศาล การรายงานกรมราชทัณฑ์ตามแบบบัญชีรายชื่อผู้ต้องขัง
พันโทฯประจำเดือนตามแบบ รท.27 และการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ

1.2 วิธีการค้นหาข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำของเจ้าหน้าที่ทะเบียน ประวัติผู้ต้องขัง

เจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ จะยึดถือหลักฐานที่ปรากฏตามหมายจำคุกในการบันทึกข้อมูล
เกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดซ้ำลงใน รท.101 ซึ่งศาลจะระบุมตรา 92 - 93 แห่งประมวล
กฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 หรือ มาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ไว้ใน
หมายจำคุก

ด้านการตรวจสอบข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ พบว่า เจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ ไม่ได้
ค ำ เ นื น ก ำ ร
หาหลักฐานการเปลี่ยนชื่อ – สกุล ในกรณีที่ทราบว่ามีผู้ต้องขังใช้ชื่อ-สกุล ปลอมในการกระทำผิด
ไม่ได้ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ของผู้ต้องขัง ไม่ได้ตรวจสอบประวัติการกระทำผิดโดย
สืบเสาะข้อมูลผู้ต้องขังจากญาติและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง ไม่ได้ประสานหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องเพื่อหาหลักฐานการเปลี่ยน ชื่อ-สกุล และไม่ได้ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของ
ผู้ต้องขังซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับประวัติการกระทำผิด ไม่ได้ประสานไปยังสำนักงานคุม
ประพฤติเพื่อขอตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดด้วยระบบ CDOS ไม่ได้ประสานไป
ยังฝ่ายทัณฑปฏิบัติของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่ผู้ต้องขังแจ้งว่าเคยต้องโทษ เพื่อขอคัดสำเนาหมาย
จำคุกมาจัดเก็บไว้เป็นหลักฐานในรท.101 ไม่ได้ค้นหาทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง (รท.101) ฉบับเดิมเพื่อ
นำกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง และไม่ได้จัดทำเพิ่มบัญชีรายชื่อผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำแยกไว้
ต่างหากเพื่อเป็นฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำของงานทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง แต่ในด้านความรวดเร็ว
และความทันสมัยของข้อมูล และด้านความครอบคลุม ถูกต้อง และครบถ้วนของข้อมูลผู้ต้องขัง
ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ทะเบียนฯจะปฏิบัติได้

1.3 การเชื่อมโยงข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

หากเจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ ตรวจสอบได้ว่าผู้ต้องขังเคยต้องโทษจำคุก เจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ
จะดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลโดยการบันทึกข้อมูลลงในทะเบียนประวัติ (รท.101) และแจ้งให้ฝ่าย
ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลเพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อไป

กรณีที่ผู้ต้องขังพ้นโทษ เจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ จะดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลโดยส่งต่อ
ข้อมูลไปยังหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และจัดเก็บทะเบียนประวัติ (รท.101) ของผู้พ้นโทษแยกไว้
ต่างหาก

1.4 ความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย หรือ หัวหน้างานทะเบียนประวัติผู้ต้องขังต่อการปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องขัง มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ เพราะจะช่วยให้การดำเนินงานด้านทัณฑปฏิบัติ และด้านการควบคุมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่จำแนกลักษณะผู้ต้องขังมีข้อมูลพื้นฐานในการจัดกลุ่มผู้ต้องขังและสามารถวางแผนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังทั้งในระดับปฐมภูมิ (การบันทึกข้อมูลใน รท.101) และในระดับทุติยภูมิ (การจัดทำฐานข้อมูลในคอมพิวเตอร์) มีความสอดคล้องกัน และช่วยลดความผิดพลาดในด้านการวางแผนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล ซึ่งจะสามารถป้องกันการกระทำผิดซ้ำซากได้

2. กลุ่มหัวหน้าฝ่าย หรือ หัวหน้างานจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

2.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี สำเร็จการสูงสุดในระดับปริญญาตรี อยู่ในตำแหน่งนักพัฒนาวิทยา ดำรงตำแหน่งในระดับ 5-6 ซึ่งส่วนใหญ่กำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเป็นระยะเวลา 1-3 ปี ลักษณะงานด้านการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังที่เจ้าหน้าที่จำแนกฯ จะต้องปฏิบัติ คือ การสัมภาษณ์ประวัติผู้ต้องขังเข้าใหม่ตามแบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง (แบบ จน.1) รองลงมาคือ การจัดประชุมคณะกรรมการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง การจำแนกฯ เข้าเพื่อปรับแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น การติดตามผลการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง การจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังจากการจำแนกฯ ตามแบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง (จน.1) และแบบติดตามผลผู้ต้องขังที่ผ่านการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง (จน.1/4) และข้อมูลอื่นๆ ลงในทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง (รท.101) การวางแผนหรือจัดโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้แก่ผู้ต้องขังใกล้พ้นโทษ การรายงานผลการดำเนินงานให้กรมราชทัณฑ์ทราบ การดำเนินการตามแผนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลตามมติคณะกรรมการจำแนกฯ การประสานฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการจำแนกฯ การจัดทำกรณีศึกษา (Case Study) การจำแนกฯ ผู้ต้องขังเพื่อคัดเลือกไปอยู่ประจำทัณฑสถานเปิดและเรือนจำชั่วคราว การจัดทำกรณีศึกษา(Case Study)กรณีที่จะคัดเลือกผู้ต้องขังเข้าโปรแกรมแก้ไขเฉพาะคดี การจำแนกฯผู้ต้องขังวัยหนุ่มเพื่อย้ายไปคุมขังที่ทัณฑสถานวัยหนุ่ม และการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ

2.2 วิธีการค้นหาข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำของเจ้าหน้าที่จำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

เจ้าหน้าที่จำแนกฯ จะดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ คือ ยึดถือหลักฐานที่ปรากฏตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นสำคัญ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จำแนกฯ ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังว่าเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เจ้าหน้าที่จำแนกฯ จะบันทึกข้อมูลลงในแบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง(จน.1) โดยไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลผู้ต้องขังเพิ่มเติมจากการสืบเสาะข้อเท็จจริงในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังจากครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้ตรวจสอบการใช้ชื่อ-สกุล ในการกระทำผิด ไม่ได้หาหลักฐานการเปลี่ยนชื่อ-สกุล เมื่อทราบว่าผู้ต้องขังใช้ชื่อ-สกุล ปลอมในการกระทำผิด ไม่ได้ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ของผู้ต้องขังเมื่อสงสัยว่าผู้ต้องขังเคยมีประวัติการกระทำผิดในพื้นที่อื่น ไม่ได้ส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือไปตรวจพิสูจน์ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร หรือ กองกำกับการวิทยาการเขต หรือ กองกำกับการวิทยาการจังหวัด ไม่ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบหาเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ของผู้ต้องขัง ไม่ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาหลักฐานการเปลี่ยน ชื่อ-สกุล ไม่ได้ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ของผู้ต้องขัง ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับประวัติการกระทำผิด ไม่ได้ประสานไปยังสำนักงานคุมประพฤติ เพื่อขอตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดด้วยระบบ CDOS ไม่ได้ประสานไปยังฝ่ายทัณฑปฏิบัติของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่ผู้ต้องขังแจ้งว่าเคยต้องโทษ เพื่อขอคัดสำเนาหมายจำคุกมาจัดเก็บไว้เป็นหลักฐานแนบไว้ในแบบ จน.1 และแม้ว่าจะมีหลักฐานตามหมายศาลซึ่งแสดงว่าผู้ต้องขังเป็นผู้ที่กระทำผิดซ้ำ เจ้าหน้าที่จำแนกฯ ก็ไม่ได้ประสานเจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ เพื่อค้นหาทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง (รท.101) ฉบับเดิม แล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง ไม่ได้ประสานไปยัง เรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่ผู้ต้องขังเคยต้องโทษจำคุก เพื่อขอคัดสำเนาหมายจำคุกในคดีเก่ามาใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงการกระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่จำแนกฯ ยังไม่ได้จัดทำกรณีศึกษา (Case Study) ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ และไม่ได้จัดทำเพิ่มประวัติข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำแยกไว้ต่างหากเพื่อเป็นฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำของงานจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง แต่ในด้านความรวดเร็วและความทันสมัยของข้อมูล และด้านความครอบคลุม ถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลผู้ต้องขัง ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จำแนกฯ จะปฏิบัติได้

2.3 การเชื่อมโยงข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

หากเจ้าหน้าที่จำแนกฯ ตรวจสอบได้ว่าผู้ต้องขังเคยต้องโทษจำคุก เจ้าหน้าที่จำแนกฯ จะดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลโดยการบันทึกข้อมูลลงในแบบจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง (จน.1) และจะดำเนินการจัดกลุ่มผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไขและควบคุม ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะทราบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการต้องโทษจำคุกของผู้ต้องขังได้เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง โดยศึกษาจากแบบรายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ภายใน เรือนจำ/ทัณฑสถาน (จน.1/1)

2.4 ความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย หรือ หัวหน้างานจำแนกลักษณะผู้ต้องขังต่อการปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ

เจ้าหน้าที่จำแนกฯ ส่วนใหญ่ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังพื้นโทษเพื่อเป็นฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำเพราะเห็นว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ต้องขังพื้นโทษไม่ใช่หน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จำแนกฯ แต่เห็นว่าข้อมูลด้านประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องขังมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จำแนกฯ เพราะจะทำให้เจ้าหน้าที่จำแนกฯ มีข้อมูลพื้นฐานในการจัดกลุ่มผู้ต้องขังเพื่อการควบคุมและแก้ไข

3. ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างไปพิจารณาดำเนินการ หรือ พิจารณาสั่งการไปยังเรือนจำ/ทัณฑสถาน ทั่วประเทศ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานเท่าที่จะ

ก ร ะ ทิ า ใ ด

โดยไม่เป็นการเพิ่มภาระให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมากจนเกินไป

2. ควรปรับปรุงแบบรายงานผู้พื้นโทษประจำเดือน เพื่อให้การรายงานข้อมูลผู้พื้นโทษมีมาตรฐานแบบเดียวกัน และเมื่อเรือนจำ/ทัณฑสถานรายงานผลข้อมูลผู้พื้นโทษประจำเดือนแล้ว กรมราชทัณฑ์จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวมาบันทึกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำ ซึ่งฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำของกรมราชทัณฑ์จะต้องสามารถนำมาใช้เป็นเอกสารในการอ้างอิงประวัติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังได้

3. การจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ ควรจะจำแนกข้อมูลการปล่อยตัวด้วยว่าในการต้องโทษจำคุกครั้งก่อนผู้ต้องขังได้รับการปล่อยตัวแบบใด (แบบมีเงื่อนไข หรือ แบบไม่มีเงื่อนไข)

4. กรมราชทัณฑ์ควรจัดตั้งกองทะเบียนประวัติผู้ต้องขังพื้นโทษขึ้นมา เพื่อรวบรวมข้อมูลผู้พื้นโทษโดยการวางระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังที่พื้นโทษ และจัดเก็บรวบรวมทะเบียนประวัติ (รท.101) ของผู้ต้องขังพื้นโทษโดยจัดทำหมายเลขสารบบ รท.101 ของผู้ต้องขังพื้นโทษ และควรจัดตั้งฝ่ายทะเบียนประวัติผู้ต้องขังในกรมราชทัณฑ์ เพื่อเป็นหน่วยงานที่วางระบบการดำเนินงานด้านการทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง การชำระสะสางแบบ รท. ต่างๆ กำกับดูแล ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ และให้คำแนะนำปรึกษาแก่เรือนจำ/ทัณฑสถาน ในด้านการทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง

5. กรมราชทัณฑ์ควรจัดให้มีการอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านทะเบียนประวัติผู้ต้องขังอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับทราบปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำให้ครอบคลุมทั้งในด้านเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล (แบบฟอร์มต่างๆ)

ด้านวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดซ้ำ และด้านการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการบันทึกข้อมูล

6. กรมราชทัณฑ์ควรปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ทะเบียนฯ และเจ้าหน้าที่จำแนกฯ ให้เห็นความสำคัญของการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่เข้าใหม่ นอกเหนือจากการตรวจสอบตามหมายศาล เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 45 แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

7. กรมราชทัณฑ์ควรจัดทำบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการประสานความร่วมมือ (MOU) กับ
ห น ี ว ย ง า น
ที่เกี่ยวข้องและบูรณาการข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลผู้ต้องขังที่พ้นโทษและใช้เป็นฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำ ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้รับความสะดวกในการตรวจสอบข้อมูลผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ